UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien. I. C. Praestantissimi Volumen ...

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Iurisdictionum, Iudiciorum, & Criminum materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm XXXII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96538

Visual Library

ta naturaliter,& ciuiliter,quæ proprie, & uerè ſunt de
13 bita,tum quia † ſumus in cōditionibus, in quibus uer
ba debent propriè intelligi,& adimpleri,ut ſupra, tū
quia ubi fit mentio ſimpliciter de debitis, intelligitur
de debitis naturaliter,& ciuiliter, ut colligitur ex no-
ta.per Bar.& docto.in l.quibus diebus.§.dñs. ff. de cō
dit.& demō.in l.is cui.§.flauius.ff.de ſolu. l.legaui. ff.
de libe.lega.& per Felin. in rub. de præſcrip. in 2. col.
ſed non conſtitit de aliquibus debitis hæreditariis cō
munibus,nec de debito cū Franciſco ꝓdicto, qđ cōpre
hendat,& capiat totū pretium, in qđ debitum pretiū
poſſit dici conuerſum, ergo agētes ſuccūbere debēt,
14 nā † qualitas, quæ eſt fundamentū intentionis alicu-
ius, debet probari, alioquin ſuccūbit, quia nō ſufficit
probare actū ſine qualitate.l.prętor.§.docere.ff.ui bo
no.rap.l.fulcinius.§.2.ff.ex quibus. cau.in poſſ. eat. &
ibi gl.& Bar. & idē Bar.ī l.1.§.1.ff.ne qd. in flum.pub.
& oīno per Pau.de Caſ.q optimè ad propoſitū noſtrū
loquitur in l.cogi.C.de peti.hære.qui dicit,ꝙ quando
non poſſum contra te ſimpliciter agere, ſed ratione
alicuius qualitatis,uel conditionis,neceſſe eſt, ꝙ de il
la qualitate prius appareat, aliàs fruſtra agerem, & fa
ciunt nota.per eundem Pau.de Caſt. in l.ſi per alium.
§.docere. ff.ne quis eum,qui in ius uoca.ui exim. ¶Et
ſequendo hanc concluſionem, non obſtant allegata
ſupra in ꝯtrarium, & in primis non obſtat, ꝙ ex quo
per hæredes Antonij non fuit petitum, quam primū
petere potuerunt, ꝙ per hæredes Iacobi probaretur,
molendina fuiſſe uendita, ſolutionem fuiſſe factam,
& pretium fuiſſe conuerſum in debita hæreditaria,ip
ſi hæredes Antonij cenſentur fuiſſe in mora petendi,
& amplius non poſſunt moram purgare, nec petere,
ꝙ conditiones illæ adimpleantur, & conſequenter
laudum remanſerit purum,ut ibi dixi, quia huic fun-
damento, quod primo aſpectu concludens uidebāt,
15 facillimè poteſt reſponderi, ꝙ † præfati hæredes An-
tonii,qui debebant petere,ut ſupra, cenſentur in mo
ra conſtituti, quam primum potuerunt hoc petere,
& non petierunt, adeò ꝙ non poſſunt amplius pete-
re,nec moram purgare, quantum ad actionem con-
ſequendam,& mouendam.l.thais.§.intra. ff.de fidei-
commiſ.liber.ſed quoad exceptionem opponendam
poſſunt quandocunque hoc petere,& ſic moram pur
gare.l.1.§ item ſi ita.ff.ad l.falcid.l.1.ff.de penu. lega.
& ita declarat Barto.in d.l.hæc conditio.la 2.in fi.uer.
At hæredes Antonij in terminis noſtris debebant pe
tere, ut per hæredes Iacobi conditiones in laudo ap-
poſitę adimplerentur non quoad actionē conſequē
dam,ſed quoad exceptionem opponendam,ut ex ip-
ſo laudo apparet, ergo quandocunque ex laudo con
tra eos ageretur, poſſunt hoc opponere, ſeu petere,
prout ipſi nunc per uiam exceptionis petierunt con-
tra hæredes Iacobi ex laudo agētes,ut in proceſſu cō-
tinetur. ¶Non obſtat id, quod ſecūdo adducebatur,
quia remanet ſublatum ex adductis ſupra in fauorem
domini Gaſparis,& fratrum hæredum Antonij: non
enim per hæredes Iacobi probatum fuit,pretium mo
lendinorum fuiſſe conuerſum in debita hæreditaria
communia, nec etiam totum pretium ſaltem fuiſſe
conuerſum in debitum per ipſum Iacobum cū Fran-
ciſco contractum, nec etiam debita, in quæ pretium
fuit cōuerſum,fuiſſe exigibilia,& uerè, ac propriè de-
bita, ut latius ex præmiſſis apparet, ex quibus omni-
bus remanet firma concluſio ſupra tradita, quòd lau
dum non potuit exequi,nec ex eo agi pro parte hære-
dum Iacobi contra hæredes Antonii, quia omnes cō
ditiones laudo appoſitæ, quæ ab hæredibus Iacobi pu
rificari debebāt,nō fuerūt purificatæ, & cōſequenter
hæredes Antonij,uidelicet do.Gaſpar, & fratres ſunt
à petitis per hæredes Iacobi abſoluendi.

S V M M AE.

1 *Laudum poſt lapſum decem dierum à die notitię tranſit in rem iu-*
dicatam,& exequutionem meretur.
2 *Idem,ſi à partibus ſit expreßè approbatum,& emologatum.*
3 *Sñia eſt exequutioni mandanda, nec amplius ab ea poteſt appella-*
ri,ſi is,contra quē fuit lata,ſpōte per pactū promiſit ſoluere,&
ante appellationē interpoſitā terminum ad ſoluendum recep...
4 *Confeßionis iudicialis uim habet approbatio, & emologatio lau...*
& ſententiæ.
5 *A pronuncia de exequendo ſententiam, uel laudum non poteſt de*
iure communi appellari.
Idem eſt ex forma ſtatutorum Bononienſium nu. 10.
6 *Niſi iudex in exequendo modum excederet.*
7 *Et tunc quoties,& quomodo poßit appellari.*
8 *Appellatio regulariter prohibita, & ſolum in certo caſu permiſ...*
ad hoc,ut in illo caſu fieri poßit,& deuoluat, quid requiratur.
9 *A cōmißione exequutionis laudi, ſeu ſententię non pōt appellari.*
10 *A pronuncia de exequendo, & à commißione exequutionis nō p...*
appellari,quando ſtatutum loci uult,quòd in caſibus exequutio...
nē tangentibus neutri partium ſuccumbenti apppellare liceat.
11 *Statutum Bononienſe ſub rub.de præceptis fiendis confeſſis,uel cō-*
uictis in §. item dicimus. & ſtatutum ſub rub. de inſtrumentis,
teſtamentis,& laudis exequutioni mandandis. in §. ſaluo circa
fin. loquentia de appellatione ab exequutione declarantur, &
concordantur,& num. 14.
12 *Statutum unum debet ſecundum aliud intelligi,ne correctio alte-*
rius inducatur.
13 *Statuta ſemper intelligenda,& interpretanda potius,ut cōueniant*
diſpoſitioni iuris communis, quā ut correctio aliqua inducatur.
15 *Exceſſus in exequendo altero de tribus modis fieri dicitur.*
16 *Exequutionis modus,ut ab ea poßit appellari, quando propter ex-*
ceptiones oppoſitas non admiſſas dicatur excedi.
17 *Exceptio non prodeſt,niſi opponatur.*
18 *Exequutionis modus an fuerit exceſſus,et an appellatio ab exequu-*
tione ſit friuola,& conſequēter nō admittēda, quis cognoſcat.
19 *Probationes coram illo iudice ſunt faciēdę, qui debet pronūciare.*
20 *Appellatio ab interlocutorijs non deuoluit, niſi poſtquam iudex à*
quo illi detulit.
21 *Cauſa expreſſa in appellatione ab interloquutoria quando,& co-*
ram quo ſit probanda,& examinanda.
22 *Appellationem maximè ab exequutione eſſe friuolam, & illi non*
deferendum quomodo cognoſcatur.
23 *Appellatio ob exceptiones oppoſitas non admiſſas ut ſit legitima,*
& deuoluat,illique ſit deferendum,quid requiratur.
24 *Appellari non poteſt,ubi non eſt grauamen.*

EPITOME.

Laudi expreſsè à partibus approbati, & emologati exequutionē non poſſe per appellationē interpoſitā īpediri, & appellationē ab illa tàm de iure cōi,quàm ex forma ſtatutorum Bononiæ hoc in caſu eſſe friuolam,& non admittendam,oſtenditur.

CONSILIVM XXXII.

IN cauſa exequutionis laudi inter fratres ... breos lati,& ab ipſis oīb.emologati,atq; ... cepti dubitatur,an à ſententia ſeu pronunciatione, quam dominus Auditor fecit,cō mittendo exequutionē laudi poſtquā ille,ꝯ quem cō miſſa fuit exequutio,recognouit ſcripturā emologationis manu ſua ſcriptā, & confeſſus fuit contenta in laudo eſſe uera,& ab ipſo fuiſſe recepta, & approbata, appellari potuerit:& omiſſis argumētationibus hinc inde,cōcluſiuè loquēdo dico,ꝙ nec à dicta ꝓnunciatione de exequendo, & minus à cōmiſſione exequutionis appellari potuit, & appellationi ſic interpoſitæ tanquā friuolæ non eſt deferendū adeò,ꝙ illa nō obſtante pōt ad exequutionē realem procedi.Nam conſidero,ꝙ aut Dauit uult appellare ab ipſo laudo lato, cuius exequutio petit̄,aut ab ipſa ꝓnūciatione de exequēdo, ſeu à ꝯmiſſione exequutionis;Primo caſu nō

potuit

1 potuit appellari, quoniã † cum laudũ iam per lapſum
decem dierum à die notitiæ in rem iudicatã tranſiue
rit iuxta c.quod ad conſultationẽ.de re iud.cum ſimi
bus meruit exequutionẽ l.à diuo pio. in princ. & ibi
glo.ff.de re iudi.& eſt tex.in l.cum antea.§. ſinautem.
2 C.de arbitris. Præterea † cum laudum fuerit per ſcri-
pturam partium expreſsè approbatũ, & emologatũ,
exequutionẽ meruit, non obſtante ꝯdictione illius,
contra quem exequutio peteretur, ut eſt tex. in d.l.cũ
antea.in prin.ubi caſus.& Bar.ubi dicit. laudum à par
tibus emologatũ habere exequutionẽ paratam ẽt de
iure cõi:facit etiam tex.cum ibi not.per ſcriben.in d.
c.quod ad cõultationẽ. & per Alex. in d.l.à diuo pio.
3 in prin.ubi habetur, † quod ſi ille, contra quem ſentẽ
tia lata fuit, ſponte puta per pactum promiſit ſoluere,
recipiendo terminũ ad ſoluendũ, & hoc fecit ante ap
pellationem interpoſitam, ſententia, ſeu ipſa conuen
tio eſt exequutioni mittenda, nec amplius appellari
poteſt, quia recipiendo terminũ ad ſoluendum id, in
quo fuit condemnatus, dicitur ſponte ſnĩam appro-
baſſe, & appellationi interponẽdæ renunciaſſe: ergo
idem & magis dicendum eſt, quando quis expreſsè
ſententiam, & laudum approbauit, & emologauit, ut
habetur etiam per Alex.in l. 4.§. ſi ex conuentione.ff.
4 de re iud.nam † talis conuentio, ſeu approbatio hẽt
uim confeſſionis iudicialis in tantum, ꝙ non ſenten
tia, ſed conuentio exequi dicitur, ut colligitur ex no-
ta.per Bar.in l.tale pactum.§.qui prouocauit. ff. de pa
ctis.& per Alex.in d.l. à diuo pio. in princ. in col.pen.
Ex quibus ſequitur, quòd is, contra quem laudum la-
tum, ſeu ſententia lata fuit, & qui emologauit, & ap-
probauit, dicitur confeſſus, & conſequenter in eo lo-
cum habebit ſtatutum de præceptis fiendis confeſſis,
uel conuictis, quod habet locum, ut ex rubrica illius
colligitur, quoties quis fuiſſet conuictus, uel confeſ-
ſus, ut infra ſtatim dicam. Secũdo caſu, uidelicet ſi di
ctus Dauit uult appellare à pronuntia de exequendo,
ſeu à commiſſione exequutionis ad effectum, ut rea-
lis exequutio impediatur, tunc etiam cõcludo, quòd
talis appellatio non potuit interponi, & illi tanquam
friuolæ non eſt deferendum attẽta diſpoſitione tàm
5 iuris communis, quàm iuris municipalis: nam † de iu
re comuni docto.magis communiter uolunt, quòd
à pronuncia de exequendo ſententiam, ſeu laudũ ap-
pellari non poſſit, & tali appellationi tanquam friuo-
læ non ſit deferendum, ut uoluit Bar. Alex. & alii in l.
ab exequutore.ff.de appell.& in l. ab exequutione. C.
quorũ appella.non recip. & latè habetur per mod. in
d.c.quod ad conſultationẽ. qui affirmãt hanc eſſe cõ
munem opinionẽ, & ita tenet Alex.dicens docto. ita
cõiter tenere, & non eſſe ab hac opinione in iudican
do recedendum in cõſ.95.in 2.uolu.quãuis plures cõ
6 trariũ tenere auſi fuerint; & † hoc procedit, niſi iudex
in pronũciando modum excederet ad tradita ꝑ Bart.
in d.l.ab exequutore.& per Saly. & alios in d.l. ab exe-
7 quutione, quoniam † tunc propter exceſſum poſſet
appellari, & ſemel tantum, dũmodo expreſsè, & ſpe-
cificè exprimeretur, in quo fuiſſet exceſſum, ut uoluit
Ang.Aret.in d.l. ab exequutore; & hoc ponit expreſ-
sè Fel.in d.c.quod ad conſultationem.in col. 14. nam
8 † ubicunque appellatio regulariter prohibetur, & nõ
permittitur, niſi ſolum in certo caſu, ad hoc, ut poſſit
appellari, & appellatio deuoluat, debet de illo caſu
ſpecialiter, & expreſsè, ac in indiuiduo mentio fieri,
alioquin illi non eſt deferendũ, ut quando permitti-
tur appellari propter exceſſum, nam de exceſſu ſpãli-
ter, & in indiuiduo mentio fieri debet, ut per Fel.in c.
cæterum col.2.de reſcr.Abb.& Imo.in c.ad noſtram.
de appell.& faciunt not.per Bal.in l.terminato. C.de
fructi.& lit.expen.& habetur per Fel. poſt Abb.in d.c.
quod ad cõſultationẽ.& per moder.in c.ſæpe. col. 15.
9 de appellat.& † tanto magis dicendum eſt in caſu no
ſtro non poſſe appellari ad effectum impediendi exe-
quutionem, qñ non fuit per do. Auditorem pronun
ciatũ ſnĩam, ſeu laudum debere exequi, ſed ipſa exe-
quutio fuit commiſſa, quæ dicitur eſſe pars ipſius exe-
quutionis realis, à qua appellari non poteſt.d.l.ab exe
quutore.d.l.ab exequutione. & c.nouit. de appellat.
Vnde quamuis dubium ſit inter doct. an à pronũcia,
& declaratione de exequendo poſſit appellari, ut ſu-
pra, tñ ab ipſa cõmiſſione exequutionis quæ dicitur
eſſe pars realis exequutionis appellari non poteſt, &
de hoc docto.non dubitant: & ideò tenentes ẽt, ꝙ à
pronuncia de exequendo appellari nequeat, dãt cau-
telam ad hoc ut non poſſit appellari, ꝙ iudex nõ pro-
nunciet, neq; declaret, ſententiã eſſe exequendã, ſed
cõmittat exequutionem, & præceptum de exequen-
do, quia tũc nullo modo poterit appellari, ita inquit
Ioa.de Imo.in d.l.ab exequutore.ex cuius uerbis cla-
rè innuitur, ꝙ cõmiſſio exequutionis ſit exequutio,
ſeu pars ipſius, & ideò ab ea non poſſit appellari, niſi
quando nuncius realiter exequeretur, & in exequen-
do modũ excederet, ut ibi per eum. in ult.col. Ex ꝑdi-
ctis ergo clarè infertur, ꝙ à ſimplici commiſſione de
exequendo nõ põt appellari: & ad propoſitũ facit id
quod uoluit Bar.in d.l.à diuo pio.in prin.ĩ pen. col. ꝙ
qñ iudex committit exequutionem, & pręceptum de
exequendo dr̃ nudam, & meram facti exequutionem
committere, & ideò ab illa nõ poterit appellari, quia
à nuda exequutione non appellat̃ iuribus vulgaribus.
¶ De iure ẽt ſtatuario, & municipali in caſu nr̃o non
poteſt appellari ad effectum impediendi exequutio-
nem realẽ, qñ cum talis promiſſio de exequendo ſit
pars exequutionis, ut ſupra, quia ad exequutionẽ rea
lẽ non põt deueniri, niſi præcedat commiſſio, & præ-
ceptum de exequẽdo Bart.in d.l.à diuo pio. & hoc eſt
10 notiſſimũ, ſequitur, † ꝙ ẽt ex forma ſtatutorum com
munis Bononiæ non poterit à tali cõmiſſione, & de-
claratione de exequendo appellari, ut habetur in ſta-
tuto ſub rub.de præceptis fiendis confeſſis, uel coniũ
ctis.in §.item dicimus.ubi dicitur, ꝙ in aliquo caſuũ
prædictorum exequutionem tangentium neutri par
tium ſuccumbenti liceat appellare, uel quouis modo
reclamare, niſi ratione exceſſus. Noto uerba huius ſta
tuti, quæ cõprehendũt non ſolũ ipſam exequutionẽ,
realẽ, & merã, ſed ẽt ea, q̃ tãgunt, & ꝯcernũt exequu-
tionem, qualis eſt pronuntia de exequendo, nam hæc
ſaltem dicuntur tangere, & concernere ipſam exe-
quutionem, ut fatentur omnes in d.l.ab exequutore.
in d.l.ab exequutione.& in d. c. quod ad conſultatio-
nem.& per Barto.in d.l.à diuo pio.in prin.ergo ex for
ma ſtatuti his regulariter à tali pronuncia, ſeu cõmiſ-
ſione de exequendo non poterit appellari, niſi ratio-
ne exceſſus, & tunc non poterit niſi ſemel appellari,
11 & † hoc eſt, quod uoluit dicere ſtatutum poſitum ſub
rub.de inſtrumentis, teſtamentis, & laudis exequutio
ni mandandis.in §.ſaluo.circa fi. ubi ſtatutum in cau-
ſis exequutionum inſtrumentorum, & laudorum di-
cit, neutri partium licere appellare niſi ſemel tantũ:
& ſic coniungendo hęc duo ſtatuta quæ in eodem ca
ſu loqui uidentuab exequutione, ſeu ab ijs, quæ tãgũt
exequutionem, regulariter appellari non poterit, niſi
ratione exceſſus.ut in d.§.item dicimus. & in d. §. ſal-
uo.& conſequenter ultimum ſtatutum in d. §. ſaluo.
debebit intelligi ſecundum primum, uidelicet quod
12 poſſit ſemel appellari ratione exceſſus, & ſic † unum
ſtatutũ intelligetur ſm aliud, ne correctio alterius in
ducatar, arg.c.cum expediat.de electio. in 6. & nota.
in l.ſciendũ.in prin.ff.qui ſatiſd.cogã. & l.non eſt no-
uũ, & l.ſed & poſteriores.ff.de legib. & hæc interpre-
tatio,

tatio, & intelligentia adiuuatur ex diſpoſitione iuris
cõis, ſecundum ꝙ in his caſibus ſemel tantum poteſt
13 appellari, ut ſupra dictũ eſt: & † ſemper debemus in-
telligere, & interpretari ſtatuta, ut potius conueniant
diſpoſitioni iuris communis, quam ꝙ aliqua corre-
ctio inducatur, argu. c.cum dilectus. & ibi Anton. de
conſuetud. & l.fin.§.in computatione. & ibi docto.C.
de iure delib. ꝙ in l.2.C.de noxa.iuncto. d.c. cum ex-
14 pediat.cũ ſimilib. Poſſunt † ẽt dicta ſtatuta intelligi,
ut primum intelligatur, quando ſententia, uel laudũ
contra cõfeſſum, ſeu conuictũ exequeretur, ut cantat
rubrica illius, ut quia quis emologaſſet, uel aliter ex-
preſsè ꝑ conuentionẽ, & pactũ ſententiam, uel laudũ
cõfirmaſſet, ut tetigi ſupra per tex.in d.c. quod ad cõ-
ſultationẽ.in d.l.tale pactũ.§.qui prouocauit. & in d.
l.cũ antea.in prin.C.de arbit. & iuxta ea, quæ habẽtur
ꝑ Alex.in d.l.4.§. ſi ex cõuentione: quæ emologatio,
& approbatio ſententiæ, & laudi uim cõfeſſionis iudi
cialis habere dicitur, ut declarat Alex.ĩ d.l.à diuo pio.
in prin. in pen. col. & tunc non poterit appellari, niſi
rõne exceſſus: ſecundũ uerò ſtatutum in d. §. ſaluo lo
cum habeat. quando laudũ exequeretur nõ in confeſ
ſum expreſsè, ſed in eũ, qui permiſiſſet laudũ in rẽ iu-
dicatã tranſire per lapſum decẽ dierum iuxta tex. cũ
ibi not. in d.l.cũ antea.§.1. & in d.l.à diuo pio.in prĩr.
cum glo.ff.de re iudic.quia non poterit appellari niſi
ſemel, ut in d.§.ſaluo.ſed prima intelligẽtia mihi ma
gis placet. ¶Et ſi diceretur, ꝙ in terminis noſtris ap-
pellatio fuit interpoſita ab hac exequutione, ſeu cõ-
miſſione de exequendo ratione exceſſus, & fuit ex-
preſſum, in quo fuit exceſſum, & ſic ex cauſa à iure ꝑ-
miſſa, & propterea talis appellatio deuoluit, & eſt illi
deferendum, quoniam tàm de iure communi, quàm
municipali etiam ab exequutione, & à tangentibus
eam poteſt ratione exceſſus ſemel appellari, ſi in ap-
pellatione exceſſus fuerit expreſſus, ut in d. c. nouit.
& habetur per Bart. & alios in d.l.ab exequutore. & in
d.l.ab exequutione. & in d.c.quod ad conſultationẽ.
& in dicto ſtatuto ſub rub.de pręceptis fiendis confeſ-
ſis in §.item dicimus.iunctis nota.per Ange.in d.l. ab
exequutore, & per Felin. in d. cap. quod ad conſulta-
tionem.colum.14. & ideò cum appellatio hæc fuerit
interpoſita ex cauſa iuſta, & legitima in appellatione
expreſſa, talis appellatio dicitur deuoluere abſq; eo,
quod iuſta cã aliter corã iudice à quo probetur, quia
illa poſtea uenit probãda corã iudice ad quem, ut eſt
text.cũ ibi no.in c.ut debitus.de appellatio. & habetur
etiam in c.2.eod.tit. & in c.1.eod.tit. in 6. & per gloſſ.
in d.l.ab exequutore.in princ.in uer.an iure. Reſpon-
deo prædictis, quòd in caſu noſtro non poteſt dici ap-
pellatum ratione exceſſus, quia nullo modo fuit ex-
15 ceſsũ: † nã uno de tribus modis iudex, ſeu exequutor
exequendo dicitur excedere, uel ratione rei, uel ratio
ne tẽporis, uel propter exceptiones exequutioni op-
poſitas, quæ de iure poſſunt exequutioni opponi, nõ
admiſſas, & neglectas, ut not.colligitur ex dictis per
Bar. in d.l.ab exequutore. & ibi Alex. & alij, & per Bar
to.in d.l.à diuo pio. in princ.in pen.col. & in hoc om
nes concordant: & à ſufficienti partium enumeratio
ne arguendo, quod argumentum eſt in iure ualidiſſi-
mum, in caſu noſtro nõ fuit exceſſum, rõne. n. rei, &
temporis non poteſt dici exceſſum, cum ipſe do. Au-
ditor cõmiſerit laudum debere exequi, ſecundũ qđ,
& prout in laudo continetur, & conſequenter in re-
bus, & tempore, de quibus in laudo, cum ſe ad laudũ
remiſerit, propter quam remiſſionem cenſetur in cõ
miſſione exequutionis expreſſiſſe res, & tẽpus, de ꝗ-
bus in laudo, arg. l.penul. C. de ſenten. quæ ſine cert.
quanti. profer. Non põt dici etiam exceſſum ratione
exceptionum legitimarũ exequutioni oppoſitarũ, &

16 non admiſſarum, qm̃ † ad hoc, ut iudex, & exequutor
dicatur propter exceptiones non admiſſas modũ ex-
cedere, neceſſe eſt, quòd coram iudice, & ante cõmiſ
ſionem de exequendo, ſeu ante ipſam exequutionẽ
fuerit oppoſitæ legitimæ exceptiones impedientes
exequutionem, quæ ſunt plures ad tradita per Bar.in
d.l.à diuo pio.in prin. & in l.4.§. condemnatũ.ibique
docto.Bar.Alex. & alij.ff. de re iud. & per iudicem nõ
fuerint admiſſæ, ſed illis neglectis iudex ad exequutio
nem, ſeu ad cõmiſſionẽ exequutionis proceſſerit, ut
uolunt omnes, & præſupponunt in d.l. ab exequuto-
re. & in d.c.quod ad cõſultationẽ. & in d.c.nouit. Nã
ſi nullæ fuiſſent oppoſitæ exceptiones legitimæ, quæ
tamen ante exequutionem, eiuſque commiſſionem
opponi potuiſſent, & illis nõ oppoſitis iudex exequu-
tionem comiſiſſet, propter hoc iudex non diceretur
tur modũ in exequendo exceſſiſſe non admittẽdo ex-
ceptiones, quia cum nullæ fuerint oppoſitæ, non po-
teſt dici, quòd illas noluerit admittere, cum non en-
17 tis nullæ ſint partes, & † exceptio reo non proſit, niſi
opponatur, ut in l.1. & 2.cum ibi not.ff.de excep. & in
ſtit.eod.tit.ſed in caſu noſtro nullæ fuerunt oppoſitæ
exceptiones ante cõmiſſionem exequutionis, ut ex
actis cõſtat, ergo &c. Nec ſufficit, ꝙ poſtea in appella
tione interpoſita ab exequutione, uel eius cõmiſſio-
ne fuerint oppoſitæ exceptiones legitimæ, prout fa
ctum fuit in caſu noſtro, & nemo eſt, qui hoc neget,
alioquin daretur materia ſemper hoc modo differen
di, & impediendi exequutionẽ, quod minimè dicen-
dũ, aut faciendum eſt, per ea, quæ not. uoluit Alex.in
d.l.4.§.condemnatũ.in ſexta limitatione.ff.de re iud.
& quæ habentur in l.ſatis apertè.C.ad l.Conel.de fal-
ſis. Præterea dico, ꝑꝑ legitimas exceptiones non ad-
miſsas non poſse appellari ab exequutione, eiuſue cõ
miſſione, quãuis hæ exceptiones poſſint exequutio-
ni opponi, ut habetur per Fel.in d.c.quod ad conſulta
tionem. Et his modis arguẽdi propriè in terminis no
ſtris utitur Alex.in d.conſi.95.uolum.2.in 2. colũ.di-
cens, & concludens, quòd à commiſſione de exequẽ-
do non poteſt appellari ad effectum impediendi rea
lẽ, & effectualẽ exequutionem, & quòd tali appella-
tioni friuolæ, & à iure prohibitæ non eſt deferendũ,
& quòd docto.ita cõiter tenent, & ideò in iudicando
non eſt ab hac opinione recedendũ, & qui alteri opi-
nioni uellet inhærere, id ex imperitia facere præſup
poneretur; & appellationem eſse friuolam, illiq; non
eſſe à iudice à quo deferendũ Alex. ibi dicit oſtendi,
& colligi ex eo, ꝙ non fuit modus exceſſus in exequu
tione, ſiue in pronunciando, & cõmittendo exequu-
tionẽ: qui modus uno de tribus modis ſupradictis ex
18 cedi dicitur. ¶Quis † autem debeat cognoſcere, an
modus fuerit exceſſus, & conſequenter ꝙ appellatio
ſit friuola, & illi non deferendum, abſque dubio con
cludendum eſt, cognitionẽ hanc pertinere ad iudicẽ
à quo, ut eſt de mente Alex. in d.conſi.95. quod ſua-
detur, nam ex quo iudex à quo eſt ille, qui tenetur de-
ferre, ſeu defert appellationi interpoſitæ, & ipſe non
tenetur deferre, quando appellatio eſſet friuola, ut in
c.cum appellationibus.de appellat.in 6.c.cum ſpecia
li.§.porrò.eod.titu.l.conſtitutiones. ff. de appella. &
not.in c.Romana.§.ſin autem.in glo.in uer. mande-
tur de appellat.lib. 6. ſequitur, quòd ad ipſum iudicẽ
à quo ſpectabit cognoſcere, an appellatio interpoſi-
ta à ſua pronunciatione ſit friuola, necne ad effectũ,
ut illi deferat, uel non. Cognoſcere autẽ põt, an ſit fri
uola, & illi deferendũ, necne, eo modo, quo ſupra di-
xi poſt Alex.in d.conſi.95. in 2.col.eſſet enim incon-
ueniens, ꝙ coram uno iudice fierent probationes, &
19 alius iudex pronunciaret, & eſſet iudex, quoniã † co-
ram illo iudice faciendæ ſunt probationes, qui habet
pronun-

pronunciare.l.quinquaginta.ff.de probatio. & c.ex li
teris.eod.tit.Præterea † ante, quam cauſa appellatio
20 nis deuoluatur ad iudicem ad quem in appellationi-
bus ab ĩterloquutoria ĩterpoſitis, qualis eſt iſta ad no.
per doctor.in d.l.ab exequutore.& in aliis locis pręal-
legatis & per moder. in c.cũ ceſſante.de appell.requi
ritur, ꝙ iudex à quo appellationi non deferat, ut in d.
c.cum appellationibus.ibiq́ue hr̃ per glo.& doct.& ad
cognoſcendum, an debeat deferre, uel non deferre,
cognoſcendum eſt, an appellatio ſit friuola, nec ne,
ut in dictis iuribus: ergo hoc, an appellatio ſit friuo-
la,nec ne,& an ſit illi deferendum,nec ne, impoſſibi
le eſt,ꝙ per iudicem ad quem cognoſcatur, cũ iuriſ-
dictio ad eũ nondũ ſit deuoluta: erit igitur hoc co-
gnoſcendum,& probandum corã iudice à quo,ut eſt
tex.clarus,& notabilis in d.c.Romana. §. ſin autẽ. Fa-
21 teor tamẽ, † ꝙ poſtquã erit corã iudice à quo cogni-
tũ,& probatum,an appellatio ſit friuola,nec ne,& an
illi ſit deferendum, necne, & iudex à quo appellatio-
ni tanquã non friuolæ detulerit, ex qua delatione iu-
riſdictio ad iudicẽ ad quẽ deuoluitur,cauſa in appel-
latione expreſſa, & propoſita erit corã iudice ad quẽ
probanda,& examinanda,an ſit uera,nec ne, ad effe-
ctum,ut ipſe pronunciet benè, uel malè appellatum,
& hoc modo intelligantur allegata ſupra uidelicet
tex.in d.c.ut debitus.de appella. & in c. non ſolũ eod.
22 tit.in 6. cum alijs. ¶ Qualiter † autem cognoſcatur,
& probetur, ꝙ appellatio ſit friuola,& ſic an illi ſit de
ferẽdum,colligitur in terminls noſtris ex ijs, quæ tra-
dit Alexan.in d.conſi. 95. & ex iis, quæ ſupra deduxi.
23 Præterea diligenter animaduertatur, † ꝙ ex nõ ad-
miſſione exceptionum ſimpliciter pars opponẽs ex-
ceptienes etiam fortè in ſe legitimas, non dicitur ita
grauari, ꝙ poſſit appellare,& ad effectũ,ut eius appel
latio dicitur legitima, & deuoluat, ſed requiritur, ꝙ
quis oppoſuerit exceptiones legitmas,& obtulerit ſe
uelle illas in continenti probare, tunc enim ſi iudex
non admittit, dicitur grauari, & appellare poteſt, &
talis appellatio dicitur legitima,& non friuola, illiq́;
eſt deferendum, alioquin ſecus, ut eſt tex.ibiq́; Abb.
Anto.& omnes in c. interpoſita. extra de appellat. &
ſecundum Ioan. Andr. ibi non ſufficit uerbalis obla-
tio,ſed requiritur realis,ut ꝙ quis exceptiones legiti-
mas oppoſuerit,& illas incontinenti probare ſe reali
ter obtulerit, puta ſecum habendo teſtes, uel inſtru-
menta,quæ iudici obtulerit: quod quidem in termi-
nis noſtris eſt bene notandum, qm̃ nec fuerunt op-
poſitæ exceptiones ante pronunciationẽ iudicis, nec
oblata fuit exceptionum probatio incontinenti reali
ter,nec uerbaliter,ergo ſequitur, ꝙ non potuit appel
24 lari,quia nullum fuit grauamen illatum, & † ubi non
eſt grauamen,nõ poteſt appellari,& ceſſat omnis ap-
pellatio,ut habetur per doctores in rubr. extra de ap-
pellatio.& ideò ſi fuit appellatum,non debet,nec de-
buit illi appellationi deferri. d. cap. interpoſita. cum
ibi not.per docto.ſed iudex ea non attenta potuit, &
debuit ad realem exequutionem procedere per præ-
dicta. Laus Deo.

S V M M Æ.

1 *Pactum laudi ad arbitrium boni uiri nulla renuntiatione, nulliſq́; clauſulis,& cautelis ampliſſimis,aut remedijs etiam cum iuramento in compromiſſo appoſitis, & per compromittentes quoquo modo excogitatis tolli poteſt, data ex laudo læſione enormiſſima.Item nec ex ſtatuto,nu.3. & 5.*
2 *Læſio grauis,& enormiſsima ſemper à quacunque diſpoſitione,& generalitate uerborum cenſetur excepta.*
4 *Arbitrium liberum à lege datum nunquam debet in præiudicium alterius trahi.*
5 *Statutum excludens reductionem laudi ad arbitrium boni uiri nõ excludit recurſum à laudo cui dolus uerus,uel præſũptus ieſset.*

6 *Reductio laudi ad arbitrium boni uiri uſque ad quod tempus peti poſſit,& an poſt decem dies.& nu.7.*
7 *Laudum,à quo infra decem dies non fuit reclamatum, dici poſt dictum tempus tacitè emologatum,quomodo procedat.*
L.cum antea.C.de arbit.declaratur.
8 *Statutum recipit intellectum,& declarationem à iure communi.*
9 *Reductio laudi ad arbitrium boni uiri eſt ſpecies appallationis, & illi ſimilis.*
10 *Metus iuſtus excuſſat à non appellando infra decem dies, ſi infra illos coram honeſtis perſonis proteſtatio facta fuit, & tunc quis etiam poſt decem dies iuſtè,ac legitimè appellat,& appellationem proſequitur.*
11 *Idem in eo,qui infra decem dies laudi contra ipſum lati reductionem ad arbitrium boni uiri petere deberet.*
12 *Litera cambij exequutionem paratam,& celerrimam habet,illique tria tantum hic poſita opponuntur.*
13 *Metu pœnæ euitadæ factum non ſpontè,ſed coactè factum dicitur.*

EPITOME.

Laudum propter enormiſſimam læſionem, nõ obſtante quacunque renunciatione, & clauſula ampliſſima,& iurata,nec non adiectione pęnę, & depoſitione literarum cambii pro obſeruantia laudi, poſſe peti reduci ad arbitrium boni uiri etiam poſt lapſum decẽ dierũ,ſtante proteſtatione ante decendiũ facta, & interim laudum non eſſe exequendũ, hic demõſtrat̃.

CONSILIVM XXXIII.

VISIS allegationibus doctiſſimi dñi Sebaſtiani Scarpii legum profeſſionis diſcipuli noſtri,uiſaq́ue proteſtatione poſt laudũ latũ ante lapſum decem dierum per Dondinum facta,item pręſuppoſita enormi, immò enormiſſima lęſione ipſi Dondino ex dicto laudo contingente,necnon ꝙ pro obſeruantia laudi ferẽdi, & metu celeris,& ſummariæ, & quaſi ineuitabilis exequutionis pœnę ab ipſis partibus fuerunt factæ duę literę cambij de ſumma quingentorum aureorum, quę ad hunc effectum penes unum ex arbitris fuerunt depoſitę,concurro in ſententiam pręfati domini Sebaſtiani, ꝙ laudum non ſit exequendum, ſed ſuperſedendum,donec fuerit ſuper reductione laudi ad arbitriũ
1 boni uiri cognitũ,& deciſum quia † data enormiſſi-
ma lęſione,quę dolo ex propoſito comparatur, ut in
l.ſi quis.cũ aliter per Alex. & alios poſt Bar. ff. de uer-
bo.obliga. & in authen. ſacramenta puberũ maximè
per Corn.in ſua repetit.C.ſi aduer.uendit. & per Ant.
in c.cum dilecti.de emp.& uendi. cum ſimilibus, nul
la renunciatio,nullę clauſulę in compromiſſo appoſi
tę etiam ampliſſimę,& ualdè pręgnãtes, & nullę cau
telę uerborum quorumcunque in compromiſſo ap-
poſitorum,nec quodcunque aliud remedium ꝑ com
promittentes excogitatum, nec iuramentũ poſſunt
impedire, quin partes reductionem huiuſmodi pe-
2 tere poſſint,nã † à quacunque diſpoſitione, & gene-
ralitate uerborum ſemper cenſetur excepta grauis, &
enormiſſima lęſio propter dolum pręſumptum, ut
habetur in locis pręallegatis,& ideò non obſtantibus
clauſulis in ampliſſima forma appoſitis laudũ põt pe
ti reduci ad arbitrium boni uiri: ita uoluit Bal. quẽ do
cto.ibi ſequuntur,in l.cũ antea.C.de arbit. in 3. colũ.
cuius opinionem ut iuridicã ſequẽdã eſſe dicit Pau.
Caſt.in cõſ.71.incip.Primo,& ante oĩa in ult. col.An
to.de But.& Abb.in c.quintaualllis.col.15.de iureiur.
& idem Anto.in conſi.24. incip. qõ hęc uulgaria du-
bia.Ange.in conſi.172.laudũ arbitratoris &c. & Pau.
de Caſt. in conſi. 74. quia fruſta dicit hanc eſſe com-
munem opinionem, &, ut inquit Bald.in l. ſi unus.§.
illud.ff.de pactis.aduocati ita practicãt,& in cõſ. ſuo.
329.incip.pręmitto &c.lib.3.dicit, ꝙ nõ obſtãte qua-
cunq; uerborum cautela,ſi ex laudo enormiſſima lę-
ſio,

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN